

100, 250,
moške

350, 450,
kamgarn obleke

od 190 naprej
za birmance

220, 300, 400, 500,
pomladni damski plašči

lju. Na poti pa so ga napadli trije fantje, pred katerimi je pobegnil ter se hotel skriti v neko hišo. Ker so bila vrata zaklenjena, ni mogel v notranjost in napadalcu so ga dobili ravno na pragu. Eden ga je udaril s puškinim kopitom po glavi, da je obležal s počeno lobanjo v nezav. st. Težko ranjenega so prepeljali v ptujsko bolnico, kjer so ugotovili poleg počene lobanje tudi še pretres možganov.

Trupelce novorojenčka moškega spola so našli v Dravinji blizu jezca v Majšpergu. Sodno raztelesenje je dognalo, da je bil otrok odvržen takoj po porodu in že mrtev.

Požar in bogoskrunstvo. Pri Sv. Vidu pri Ptujju je uničil ogenj v noči tri gospodarska župnijska poslopja in je bila v veliki nevarnosti župna cerkev, katero so otehi požrtvovalni gasilci. Škoda znaša 30.000 Din. V noči požara od 15. na 16. april so neznanči razbili in porušili na glavni cesti med Sv. Vidom in Pobrežjem stoječo Marijino kapelico, kar je razburkalo celo okolico.

Smrtonosen zabodljaj v vrat. Na veliko soboto sta se vračala 30letni Jurij Lešnik, hlapec pri posestniku Ocvirku v Zahomcih pri Vranskem, in posestnikov sin Jože Ukman z Ločice pri Vranskem iz neke gostilne domov. Spotoma sta se nekaj sprla. Ukman je izvlekel iz žepa nož ter zabodel Lešnika dvakrat v vrat, pri čemur mu je prerezal žilo odvodnico, in enkrat v desnico. Lešnika so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je na velikonočno nedeljo podlegel poškodbam.

Vlom. Na Miklavškem hribu nad Celjem je vlomil neznanec v hišico vdove po cerkovniku Martinu Tratniku. Vlomilec je odnesel dve hranilni knjižici, glaseči se na 27.000 Din.

Po krvavem dejanju kesanje. V Padežu v župniji Zabukovje pri Sevnici je došlo radi malenkostnega prepira do uboja, ko-

jega žrtev je postal 60letni posestnik Luka Lušin. Lušina je smrtno zabodel 21letni Leopold Trbovec, sin prevžitkarice. Fant se je po krvavem dejanju sam javil orožnikom in je obžaloval, da se je v razburjenosti spozabil tako daleč.

Političen umor v Avstriji. V št. Petru pri Gradcu je 15. aprila bil umorjen stotnik Julij Troha, ki je bil dodeljen štajerskemu varnostnemu ravnateljstvu, od l. 1931 je bil vodja Heimwehra in od leta 1934 poveljnik kazenskega taborišča v Messendorfu pri Gradcu. Morilec je brezposelni mesarski pomočnik Franc Mach. Mach se je predal sam policiji in je priznal, da je izvršil umor iz političnih nagibov, ker je pristaš narodnih socialistov. Izpovedal je, da bo vse nadaljnje nagibe k zločinu zaupal sodišču.

Redkost na Angleškem. Po dolgem času je bila v Manchestru na Angleškem izvršena smrtna kazen nad 36letno žensko. Pomiloščenje je bilo odklonjeno, ker je bila morilka lastnica sanatorija in je na divjaški način zastrepila njeni oskrbi zaupano bolnico, da se je polastila njene- ga premoženja.

ŽENE ZAMOREJO PO VEKBRATNI NOSEC-NOSTI z dnevno uporabo pol kozarec naravne

FRANZ-JOSEFOVE

genčice, užite na teš želoce, doseči lahko izpraznjenje črevesja in urejeno delovanje želodca.

FRANZ-JOSEFOVA

voda je davno preskušena, najtopleje priporočana in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Izpred sodišča.

Obsojen, ker je ponarejal jurje in stofake. Alojz Lah, posestnik v Senarski pri št. Lenartu v Slov. goricah, je dal 28. oktobra prenoviti slamnato streho na hiši. Ob tej priliki so naleteli na šop pona-

rejenih jurjev in stotakov. Sum je padel na posestnikovega polbrata Vinka Vnuka, delavca v Bačkovcih in očeta peterih otrok, ker se je ponašal s svojo tiskarsko spretnostjo. Vnuk je bil 18. aprila v Mariboru obsojen na 1 leto robije in na 1000 Din denarne kazni.

Ostro sojeni ubijalci. V Skorbi v srezu Ptuj je postal lani na Štefanovo smrtna žrtev fantovskega pretepa mladi Anton Kurež. Obtoženih je bilo šest fantov. Obsojeni so bili v Mariboru radi uboja trije 15. aprila in sicer: Jakob Rodošek in Fr. Peteršič vsak na 6 let, Jožef Zajšek na 5 let robije. Ostali trije so bili oproščeni.

Poskus požiga pred sodniki. Dne 14. t. m. sta dajala pred sodniki v Celju odgovor Feliks Žavbi, 33letni zidar iz Hraš pri Kranju, in Franc Žitnik, 43letni mizarjski pomočnik iz Mostarja, radi poskusa požiga. Žitnik je nagovoril Žavbija, da je v noči zažgal na podstrešju hiše v Trebežu pri Artičah kozuhinje, nekaj prediva in knjige, ki jih je prej polil s petrolejem, hoteč povzročiti požar z namero, da bi lastnik Žitnik Franc dobil od Vzajemne zavarovalnice izplačano zavarovalnino v znesku 20.000 Din. Sosedje so pa ogenj pravočasno opazili in ga pogasili ter s tem preprečili požar. Obsojena sta bila Žitnik Franc in Žavbi Feliks na šest mesecev strogega zapora, na izgubo častnih pravic za dobo enega leta, vsak na 300 Din denarne kazni, oziroma v slučaju neiztirljivosti vsak na 5 dni zapora.

Slovenska Krajina.

Sobota. Narodni poslanec g. Benko je daroval za mestne reveže za velikonočne praznike 1000 Din. — S pripravo del za zidanje »Delavskega doma« se je začelo. Začeli so sekati stare koštanje v zgornjem delu drevoreda, kjer so se poletni v prijetni senci hladili meščani in deže-

so hoteli greh mojega očeta še bolj očrtni, sem moral z besedo na dan; drugače bi tudi danes ne bil ničesar povedal.«

Vse se je mlademu možu čudilo.

»Zakaj pa Blazinovih prej nisi prijel?« ga je vprašal župan. »Saj je tvoj denar in bi ti ne bilo treba take stiske.«

Tevž je nekoliko pomolčal, potem pa je dejal:

»Bilo je strašno hudo, oč teh kaj dobiti. Če sem le kaj omenil, je bil že ogenj v strehi.«

»Laznivec! Goljuf! Ničesar ti nisimo dolžni in ti tudi ničesar dali ne bomo,« je Blazinka zarevnila.

»Tiho!« so ji zagrozili. »Da si še upa in jezika!«

Blazinka pa je klela in rohnela, dokler je ni sodnik strogo pokaral.

Nato je Tevž nadaljeval:

»Tisti denar na Blazinovem sem si hranil, če bi me nagnala huda potreba. Ko mi je les v Suhem grabnu odneslo in zasulo, sem moral terjati; drugače kmetom plačati ne morem.«

»Saj te počakamo,« je dejal eden od onih iz Rovt; »ko boš mogel, boš plačal.«

»Menda bom od Blazinov dobil toliko, da bo seglo.«

»Ničesar ne dobiš, oderuh! Rajši zaženem denar v vodo,« se je rotila Blazinka.

Tedaj se je oglašil sodnik, ki je ves čas pazljivo poslušal:

»Matevž Jakopič!« je rekel, »vi ste poštenjak. Vsa čast vam! Ampak vsega bi vam tudi ne bilo treba dati. Nato vas zakon nikakor ne sili. Vaš oče in vi sta dolga leta delala na kmetiji. Vsako delo je vredno svojega plačila.«

»Da, da, da!« je zapiskal krojač Krištof. »Polovico ti vrnem, da, še več!«

Tevž je odkimal:

»Kar je vaše, je vaše. Ne pare ne vzamem. Če bom zdrav, si bom za vsakdanji kruh že zaslužil. Na denar pa nikoli bil nisem.«

Vse je zijalo in gledalo mladega moža: tak je torej bil! Pa so ga smatrali za skopuha.

Krojač se je kar razvnel:

»Osel! Tevžej! Tele! Denar je potreben za podlago — to ti krojaču le verjemi, hehehe!«

»Ako sem svojo dolžnost storil, potem mi denarja ni treba. Ne maram, da bi mi kdaj kdo mogel očitati, da sem imel od tega, kar se je z očetom primerilo, kak profit. Zato ne vzamem niti pare ne. Bom že tako prebil.«

»O ti Krištof jeruzalemski! Saj ti si hujski kakor petelin na strehi! Ampak jaz tudi vem, kaj se spodobi.«

»O tem se vidva sama pomenita,« je odločil sodnik. »Kakršna je zdaj zadeva, je potrebna ponovna razprava, čeprav je vse jasno. Pojdite —

nilo v egiptsko-angleški Sudan, kakor javljajo poročila iz Khartuma.

Spomenica abesinskega Rdečega križa

je bila 15. aprila objavljena, ko je dospela v Ženevi na odbor mednarodnega Rdečega križa. Spomenica pravi, da so Italijani v 13 primerih bombardirali bolnice Rdečega križa, v 30 primerih nezaščiteni abesinska mesta in v 6 primerih cerkve. Nadalje našteva spomenica šest plinskih napadov italijanske vojske, s katerimi je bil prekršen Ženevski protokol iz leta 1927. Poleg metalcev plamenov in plinskih bom so Italijani transportirali skozi Sueški prekop 400.000 dum-dumskih nabojev.